

Milí váleční veteráni!

Obracím se na vás s velkou prosbou. Všichni v hlavě nosíte spousty cenných vzpomínek, a já se domnívám, že určitě stojí za to je zachovat. Bude někdo z vás ochotný si chvíli sednout a něco ze svých vzpomínek zapsat pro jiné?

K čemu to bude? Chceme vzpomínky pravidelně zveřejňovat v A reportu. A report je hlavně časopis pro vojáky. A armáda je postavená na předchozích zkušenostech, takže je správné, aby se tam dalo dočíst i o tom, jak co bylo dřív. A aby tam celkově bylo víc psaní od vojáků pro vojáky. Do časopisu se však vejde jen něco. Ovšem cokoli, co napíšete, by se jednou zapomělo. Proto se všechno, co napíšete a pošlete, uloží do archivu Vojenského historického ústavu. Za padesát let může mít svou cenu třeba i jediná věta – pro historiky, ale i pro jiné. I pro armádu.

Dozvíím se, že chcete uveřejnit moje vzpomínky? Určitě. Nic nepůjde do tisku bez přímého souhlasu Vás jako autora. Nemusí tam být ani žádná jména, Vaše ani jiných. Pokud se týká jiných osob, které budete zmiňovat, bude se postupovat podle zásad ochrany osobních údajů. Chceme se také vyhnout uveřejňování čehokoli, co by se jiných vojáků dotklo nebo co by je urazilo. Můžete připsat, že chcete, aby se Vaše vzpomínky uložily jen do archivu VHÚ a nezveřejňovaly se v A reportu ani jinde.

O čem mám psát? O konkrétních činnostech, pokud nejsou utajované. Zajímavé jsou zahraniční mise, ale i jiná vyslání do zahraničí, výcvik před misemi, ale klidně i vojenský život v České republice. Jak se jedlo, jak se vařilo. Jak vypadalo ubytování, jak se spalo. Denní zaměstnání. Jak se jezdilo na patroly, jak se stavěly a obnovovaly kryty. Jak se co opravovalo. CIMIC, humanitární pomoc. Jak jste vůbec někam dorazilo a jak jste odtamtud odjeli. Počasí. Zvláštnosti z cizích zemí. Co Vám nějak utkvělo v paměti a proč. Významné zážitky. Vaše dojmy a pocity. Stýskalo se Vám? Nudili jste se? Jak jste udržovali náladu? A samozřejmě pište – podle chuti – i o přechodu do civilu a také o setkávání vás, válečných veteránů.

Jak začít? Klidně odprostředka. S tím, co se Vám vybaví jako první. Smyslem není sepsat všechno, co se přihodilo, ale to, na co vzpomínáte – rádi, ale třeba i neradi – a to, o čem si myslíte, že by nemělo zapadnout. Nejlepší rada je: Pište, co máte v hlavě. Často stačí jen začít a spustí se to samo.

Kolik toho mám napsat? Nerozhoduje. Zkuste nejdřív napsat třeba tolik, kolik byste jednorázově napsali někomu na chat. Uvidíte, jestli Vám to ještě „píše“ dál. Pište, dokud Vás to bude bavit.

Budete moje vzpomínky nějak upravovat? Do archivu půjdou přesně tak, jak je pošlete. Co se týče uveřejnění, tak pokud budou v textu gramatické chyby, můžeme je opravit (pokud výslovně nenapíšete, že je chcete uveřejnit tak, jak jsou). A do časopisu budeme nejspíš muset vybrat jenom část. Ale než se cokoli uveřejní, pošleme Vám to k autorizaci.

Potřebujete údaje o mně a případně nějaké další? Ano, minimálně Vaše jméno a příjmení. Vaši vzpomínku ale můžeme otisknout anonymně. Pak je kvůli archivaci vhodné připsat datum, kdy jste své vzpomínky napsali (případně i místo). Můžete uvést svou hodnost (a to jak tehdejší, tak i současnou: pokud hodnost připišete, prosíme, uveďte, zda jde o současnou nebo o hodnost z doby, ze které vzpomínky pocházejí). Dobré by bylo i přiblížit, k čemu se vzpomínka váže: o kterou se jednalo misi, výcvik, útvar, kde jste tehdy konkrétně byli, a z jakého je to roku (případně i z jakého měsíce či dne, pokud to víte). Můžete doplnit svůj ročník narození nebo Váš tehdejší věk. Pokud Vás napadne ještě něco a chcete to připsat, meze se nekladou.

Můžete nám také napsat, o čem byste si sami rádi přečetli.

Se srdečným pozdravem,

Filip Tesař, editor časopisu A report
E-mail: tesarf1@army.cz,
Tel.: 973 200 145 Mobil: 777 805 853